

РЕШЕНИЕ

№ 715

гр. София, 12.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20221110208844 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от Ц. И. Ц., ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 42-0001497/26.05.2022 г., издадено от Д. И. Бонков – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – София /РД АА-София/, с което на основание чл. 93в, ал. 11 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП, обн. в ДВ бр. 82 от 17.09.1999 г., в сила от същата дата/ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014 на ЕП и Съвета от 04.02.2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт /Регламент (ЕС) № 165/2014/. та жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване

правото на защита на въззивника, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен като неправилен и незаконосъобразен.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на въззивника, както и за некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Представени са писмени бележки.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител , който да изрази становище относно фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 322730/20.04.2022 г., съставен от Д. Г. Ц. – инспектор при РД АА – София и в присъствието на свидетеля Д. С. Д. – очевидец е констатирано, че на 20.04.2022 г. около 18:40 часа на АМ „Струма“, в района 10 км преди тунел „Люлин“, с посока на движение гр. Перник, като водач на влекач марка „Скания“ с рег. № СВ №№№№ РР и прикачено полуремарке марка „Вилтон“

с рег. № СВ №№№№ ЕА, собственост на търговско дружество „Еич Би Минералс“ ООД, жалбоподателят Ц. извършва обществен превоз на товари, като при извършената проверка е установено, че за периода от 18:59 ч. на 08.04.2022 г. до 03:47 ч. на 11.04.2022 г. в резултат на отсъствие на водача от превозното средство и водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудване, не е вписал в картата на водача, като използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни периодите на друга работа, период на разположение, период на почивка, видно от разпечатки от картата на водача.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014, като в деня на неговото съставяне е връчен препис на Ц..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 42-0001497/26.05.2022 г. от Д. И. Бонков – директор на РД АА – София, с което на основание чл. 93в, ал. 11 ЗАвтП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014.

Препис от НП е връчен лично на въззивника на 15.06.2022 г., видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 24.06.2022 г., видно от поставения печат върху нея.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с детерминирани в АУАН фактически положения. Показанията на свидетеля Д. Ц. са подробни, задълбочени и вътрешно балансиращи, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин от приобщените по надлежния ред писмени доказателства и доказателствени средства. Липсата на противоречия в доказателствения материал обезпредметява неговото подробно обсъждане. Нещо повече – между страните не се спори по фактите, а единствено досежно приложимите материален и процесуален закон.

От цялостния анализ на инкорпорирания по делото доказателствен материал за този съдебен състав не съществува съмнение относно факта на извършеното административно нарушение, времето, мястото, неговия механизъм и авторство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС** /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приложените по делото заповеди за назначаване, съответно оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика административните органи за очертали времето, мястото, механизма на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, с което правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълна степен, а това мотивира извод, че всички възражения в очертаната насока са несъстоятелни.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от извършване на твърдяното нарушение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в изискуемия 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Съдът не споделя оплакването в жалбата и писмените бележки за нарушаване на принципа по чл. 17 ЗАНН, доколкото от представения препис на НП № 42-0001488/26.05.2022 г., издадено от директора на РД АА е видно, че въпреки наличието на персонален идентитет, то в случая липсва припокриване в предмет аспект, тъй като санкционирането на Ц. е за различни времеви периоди.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. Като такова не следва да се третира и погрешното изписване на фамилното име на жалбоподателя, имайки предвид, че самоличността му е безспорно установена посредством еднозначно фиксирания единен граждански номер.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Ц. И. Ц. е ангажирана, като на основание чл. 93в, ал. 11 ЗАвтП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение по чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че на 20.04.2022 г. около 18:40 часа на АМ „Струма“, в района 10 км преди тунел „Люлин“, с посока на движение гр. Перник, като водач на влекач марка „Скания“ с рег. № СВ №№№№ РР и прикачено полуремарке марка „Вилтон“ с рег. № СВ 5576 ЕА, собственост на търговско дружество „Еич Би Минералс“ ООД, жалбоподателят Ц. извършва обществен превоз на товари, като при извършената проверка е констатирано, че за периода от 18:59 ч. на 08.04.2022 г. до 03:47 ч. на 11.04.2022 г. в резултат на отсъствие на водача от превозното средство и водачът не е в състояние да използва тахографа, с

който превозното средство е оборудване, не е вписал в картата на водача, като използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни периодите на друга работа, период на разположение, период на почивка, видно от разпечатки от картата на водача. Така очертаната неправомерна дейтелност изпълва признаците на административно нарушение по чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014.

От своя страна административнонаказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 93в, ал. 11 ЗАвтП, която предвижда отговорност за водач, който не е въвел данните относно периодите на „друга работа“, „време на разположение“, „прекъсване“ или „дневна почивка“, когато няма възможност да използва монтирания на превозното средство тахограф, поради това че е извън превозното средство. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон е приложен коректно.

Настоящият съдебен състав не споделя изразеното в жалбата и представените по делото писмени бележки становище за неправилно субсумиране на установите фактически положения под възприетите от административните органи материалноправни разпоредби. От разпита на свидетеля Д. Ц. става ясно, че същият не е изисквал удостоверение за дейности от водача, съблюдавайки стриктно предписанието на чл. 34, § 3 от Регламент (ЕС) № 165/2014, че държавите-членки не налагат на водачите изискване да представят формуляри, свидетелстващи за действията им във времето, когато не са били в превозното средство. Нещо повече – твърденията в жалбата, че въпреки това удостоверението е било представено на контролните органи са доказателствено необезпечени. Що се отнася до приложените към жалбата съдебни актове, същите освен, че не нямат задължителен характер, са постановени преди измененията на ЗАНН с ДВ бр. 109 от 22.12.2020 г., в сила от 23.12.2021 г., от който момент на законодателно ниво е предвидено правомощие на съда да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението /арг. от чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН/, респективно да измени, а не да отмени НП при евентуално

неправилно приложение на материалния закон. В конкретиката на настоящия казус такава необходимост липса, тъй като от разпита на актосъставителя и приложената разпечатка от картата на водача е видно, че процесният тахограф е дигитален.

Административното нарушение е извършено виновно при форма на вината – несъзнавана непредпазливост. Жалбоподателят не е предвиждал извършването на деянието и не съзнавал неговия общественостепенен характер, но е бил правно задължен да стори това, като в конкретния случай не са налице пречки от обективно или субективно естество, които да препятстват протичането на изискуемата от закона съзнателна дейност.

По отношение на наложеното административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева, съдът намира, че съгласно чл. 93в, ал. 11 ЗавтП предвидената от законодателя санкция е в абсолютно определен размер, поради което не съществува юридическа възможност за нейното редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН/.

За пълнота е необходимо да се отбележи, че липсват основания за третиране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно **Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, докладчик-съдия Блага И.а** преценката на административнонаказващия орган за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, същата винаги е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественостепенни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност – време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК *“маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение, б.м./ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност, б.м./ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение, б.м./ от съответния вид*. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните

последници, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно “други смекчаващи обстоятелства”, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието съпоставима с нарушенията от същия вид.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана в съответствие с материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

**Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5
ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 42-0001497/26.05.2022 г., издадено от Д. И. Бонков – директор на РД АА – София, с което на основание чл. 93в, ал. 11 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП, обн. в ДВ бр. 82 от 17.09.1999 г., в сила от същата дата/ на жалбоподателя Ц. И. Ц., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500,00 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014 на ЕП и Съвета от 04.02.2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт /Регламент (ЕС) № 165/2014/, **като правилно и**

законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____